

DEURNE-ZUID : HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT , H. PIUS X , SINT-JOZEF EN SINT- ROCHUS.

**DE EUCHARISTIEVIERINGEN MOGEN DOORGAAN.
HET AANTAL PERSONEN DAT TOEGELATEN WORDT IS 15.**

HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT.

Eucharistie- en gebedsvieringen.

Elke week op zondag om 9.30 h eucharistieviering
4e zondag van de maand om 9.30 h gebedsviering
3^e zondag van de maand koffie na de viering.

HEILIGE PIUS X

Zaterdag 1 mei. H. Jozef, arbeider.

17.00 u. Avondviering

Zondag 2 mei. Vijfde Paaszondag.

11.15 u. Plechtige hoogmis.

Zaterdag 8 mei. Z. Charles Deckers.

17.00 u. Avondviering.

SINT- JOZEF

Zaterdag 1 mei Heilige Jozef, Arbeider 18 uur Eucharistieviering met voorganger Fred Sels.

Zondag 2 mei Vijfde Paaszondag 11u45 Eucharistieviering met voorganger Fred Sels.

Voor beide eucharistievieringen kan er ingeschreven worden via koster Jan Lenaerts, per sms of telefoon 0485 80 22 44.

Ook via het mailadres van de parochie kan je een veilig en ontsmet plaatsje reserveren: sintjozefdeurne@skynet.be

We respecteren de coronaregels die ons bekend zijn en vieren met maximum 15 personen.

SINT ROCHUS

Zaterdag 1 mei. H. Jozef, arbeider.

18.00 u. Avondviering.

Zondag Zondag 2 mei. Vijfde Paaszondag.

08.30 u. Ochtendviering

09.30 u. Hoogmis. Zlm. Gaby Schepkens en haar Familie en
Zlm. Louisa Gabriëls.

Maandag 3 mei. H. Filippus en H. Jakobus, apostelen.

08.00 u. Ochtendviering

Dinsdag 4 mei.

08.00 u. Ochtendviering

Woensdag 5 mei.

8.00 u. Ochtendviering

Donderdag 6 mei.

8.00 u. Ochtendviering

Vrijdag 7 mei.

08.00 u. Ochtendviering

Zaterdag 8 mei. Z. Charles Deckers.

Sint Sebastiaan en "Pijl en boog" (2)

Rond de beginperiode van onze parochie waren schuttersverenigingen nog heel populair in het ontspanningsleven. Het buskruit had boog en pijl wel van het slagveld verdreven maar niet uit het hart van de mensen. Ook bij ons hier in Deurne-Zuid waren er toen schuttersverenigingen. De handbooggilde De Vrede, op Gietschotel vierde in 1902 het vijf en zeventig jarig bestaan.

De handbooggilde de Vrijheidsvrienden werd in 1866 in de Ekster opgericht. Er was de handbooggilde bij P. Keteleer aan de Herentalsebaan vanaf 1897. Aan het Mestputteke naast de gelagzaal waren er twee wipmasten voor "gaaischieten" en een speeltuin. Het woord "gaaischieten" komt van papegaaischieten waarbij een houten vogel die op een paal geplaatst was er moest afgeschoten worden met pijl en boog. Het "gaaischieten" was een jaarlijks terugkerend volksfeest, er hoorden zelfs optochten bij. De papagaai had men bij ons leren kennen door de kruisvaarten. De kleurrijke vogel was danig in de smaak gevallen en meegebracht naar onze gebieden. De papegaai had ook aanzien als 'de' boodschapper voor liefdesbrieven. De wedstrijd werd gewonnen door wie het laatste restje hout van de vogel er af schoot. Op het afschieten van de kop, staart en vleugels stond een aparte prijs. De winnaar was schutterskoning en mocht een jaar een symbolische zilveren vogel dragen of bewaren. Als men drie jaar na elkaar koning werd dan bevorderde men tot keizer. Soms waren er ook wedstrijden tussen de koningen van verschillende schuttersgilden-Koning der koningen-genoemd. Sommige schuttersgilden hadden een rijke geschiedenis. De oudste gilden ontstonden reeds rond 1620. Oorspronkelijk hadden ze niet alleen een recreatief doel maar waren ook een soort van politie die de burgers beschermden. De gilden hadden dan ook uniformen die ze droegen bij de jaarlijkse feesten. Sommige gilden bouwden ook een rijk archief op met documenten en een zilverchat aan koningsvogels en gedenkschilden die de koningen lieten maken met hun naam er op. In de 18de en 19de eeuw werden het louter gezelligheidsverenigingen. Oorspronkelijk schoot iedereen met zijn eigen boog en allemaal tegelijk maar dat gaf nogal wat problemen. Er waren discussies over wie er wat raakte en men schoot elkaars pijlen aan diggelen. Dus ging men dan maar om beurten schieten maar dat gaf nieuwe problemen aangaande de volgorde. Oorspronkelijk werd de volgorde bepaald door de rang in de vereniging. Er was een

kapitein, luitenant, vaandrig, enz. en men telde ook het aantal dienstjaren van lidmaatschap. In dit systeem kwamen sommigen ieder jaar aan bod en anderen nooit. Dus is men dan later toch maar overgegaan naar een systeem van loting voor de schietvolgorde. Vele schuttersverenigingen droegen en dragen de naam van Sint-Sebastiaan, hun patroon. Sint-Sebastiaan is ook een maat van onze Sint-Rochus want hij is ook een van de zes zogenaamde pestheiligen samen met de heilige Cosmas en Damianus, de heilige Antonius Abt, de heilige Rosalia en de heilige Carolus Borromeus. Hoe Sebastiaan heilig en patroon van de boogschutters werd is een heel verhaal. Sebastiaan leefde in Rome in de derde eeuw na Christus. Hij was onder keizer Carinus soldaat en onder Diocletianus leider van de elitetroepen, de zogenaamde Pretoriaanse garde. Maar hij bekeerde zich in het geheim tot het christendom en hielp anderen die leden onder de Romeinse vervolgingen. Hierdoor viel hij in ongenade bij de keizer. De soldaten arresteerden hem en doorzeefden hem met pijlen. Zo werd hij martelaar voor zijn geloof en heilige. Voor sommigen eindigt hier het verhaal maar voor andere gaat de legende verder. Nadat hij met pijlen doorzeefd, voor dood werd achtergelaten op het veld, kwam de heilige Irene zijn lichaam halen. Maar zij merkte dat hij niet dood was. Zij verzorgde hem, hij genas en ging terug de stad Rome in om te protesteren tegen het anti-christenenbeleid van de keizer. Opnieuw werd hij opgepakt en ditmaal doodgeknuppeld in het circus van Rome en in de riolen geworpen. Een ander verhaal vertelt dat Irene hem begroef in de catacomben van Via Appia. Op die plaats staat nu de kerk van St. Bastiaan buiten de muren in Rome. Dus er zijn inderdaad nogal wat versies van het verhaal. Hij zou gestorven zijn op 20 januari 288. Op 20 januari vieren wij nog steeds het feest van Sint-Sebastiaan. Het verhaal van, en vooral het doorzeefd worden met pijlen heeft nogal wat kunstenaars geïnspireerd. In de Renaissance was het een van de favorieten. De aanzet werd feitelijk gegeven door Andrea Mantegna die circa 1480 zelfs drie schilderijen over het thema maakte. Een is er bewaard in het Louvre in Parijs, een ander in het kunsthistorisch museum van Wenen en het derde in Venetië. Hij inspireerde o.a. Rubens, Botticelli en Titiaan tot het schilderen van hetzelfde thema in ongeveer dezelfde stijl. Maar ook hedendaagse kunstenaars lieten zich door het thema Sint-Sebastiaan inspireren. Er is wel een zeer merkwaardig verhaal van de Afro-Amerikaanse kunstenaar Michael Rolando Richards, een beeldhouwer van Jamaicaanse en Costa Ricaanse afkomst geboren in 1963. Hij maakte in 1999 de sculptuur Tar Baby vs. St. Sebastian. Het beeld maakte deel uit van zijn "Tuskegee Airmen Collection" waaraan hij tien jaar werkte. Het beeld is een Tuskegee Airmen, van twee meter hoog gemaakt van hars, plastic en staal waarvoor hij zijn eigen lichaam als mal gebruikte, die Sint-Sebastiaan voorstelt maar doorzeefd wordt door "vliegtuigen". De Tuskegee Airmen waren de eerste groep voornamelijk Afro-Amerikaanse militaire piloten die vochten in de tweede wereldoorlog. Het beeld was een eerbetoon aan hen. Het beeld bevindt zich nu in het North Carolina Museum of Art in Raleigh, North Carolina. Als waardering voor zijn werk kreeg hij een studio-residentie van de Lover Manhattan Cultural Council, hij noemde het een "studio in the Sky" op de 92ste verdieping, van de noordelijke toren, van het World Trade Center in New York. Op 11 september 2001 werd hij door een terroristische aanslag met een vliegtuig vermoord in zijn atelier op de 92ste verdieping.

Ward Wené.

HELIGE LODEWIJK VAN MONTFORT

Door corona kregen we vragen van de verschillende Waelrantkoren om tijdelijk in onze kerk te kunnen repeteren.

Dit op zondagavond het kamerkoor Waelrant en ook op donderdagavond het kinderkoor.

Omdat corona-regels voor koorrepetitie het voorschrijven zingen zij/

- met mondkmaskers

- laten de voordeur open voor verluchting en zetten ze ook de nooddeur open en dit volgens de voorschriften van corona .

Tussendoor wordt de kerk ook gebruikt door Ehipassiko, wegens te kleine ruimte in 't klokske.

HEILIGE PIUS X

WE HEBBEN GELOVIG AFSCHEID GENOMEN VAN

François Horemans, echtgenoot van Josée Faes,

geboren te Le Treport op 18 mei 1931

en overleden te Antwerpen, ZNA Sint-Elisabeth,

op 16 april 2021, Silsburgstraat 93 B101.

We bieden aan familie en vrienden onze innige deelneming aan.

ALS DE LIEFDE NIET BESTOND ...

Als de liefde niet bestond

Zullen ze stilstaan

De rivieren

En de vogels

En de dieren

Als de liefde niet bestond

Als de liefde niet bestond

Zou het strand

De zee verlaten

Ze hebben niets meer te bepraten

Als de liefde niet bestond

Als de liefde niet bestond

Zou de maan

Niet langer lichten

Geen dichter
Zou meer dichten

Als de liefde niet bestond
Nergens zouden
Bloemen staan
En de aarde
Zou verkleuren
Overal gesloten deuren
En de klok
Zou niet meer slaan

Als de liefde niet bestond
Dan was de hele 'vrijerij' bedorven
De wereld was gauw uitgestorven
Als de liefde niet bestond

Als de liefde niet bestond
Zou de zon
Niet langer stralen
De wind zou niet
Meer ademhalen

Als de liefde niet bestond
Geen appel
Zou meer rijpen
Zoals eens in het paradijs
Als wij elkaar niet
Meer begrijpen
Dan is de wereld
Koud als ijs
Ik zou sterven
Van de kou
En m'n adem
Zou bevriezen
Als ik je liefde
Zou verliezen
Er is geen liefde

Zonder jou

Toon Hermans

SINT-JOZEF

Heengaan

Op zaterdag 17 april namen we met een vijventwintigtal familieleden en vrienden afscheid van de heer Piet Van Dooren. Zijn zus is woonachtig in onze parochie en samen met haar kinderen en kleinkinderen had zij een stemmige viering voorbereid met een heel verzorgd boekje. Voorganger Pol mocht het evangelie kiezen en er een liturgisch duidingsmoment aan toevoegen met enkele fijne anekdotes uit het leven van Piet en een humorvolle link naar het hiernamaals. Vijf sterke lectoren wisselden elkaar af aan een coronavrije ambo. Er werd ook gebeden voor allen die gebukt gaan onder ziekte, angst en onmacht. Voor hen die eenzaam door het leven gaan en een geliefde moeten missen. Tenor Koen Laukens bracht met mondmasker fragmenten uit de Mattheus Passie en andere passende liederen begeleid door onze vaste muzikale kracht Daan Meere. De viering werd ook live gestreamd door een bijzonder professionele jonge man Aiko. Namens onze parochie bieden wij hen onze christelijke deelneming aan.

Doopsel

Zondagmorgen 18 april was eindelijk de dag aangebroken om Jamie Cavens te dopen. Hij werd geboren op 22 november vorig jaar en de ouders hadden al graag veel vroeger met hun zoon naar onze kerk willen komen maar door de coronamaatregelen wachtten zij geduldig op priester Pol. De kerk was piekfijn verzorgd en alle stoelen ontsmet zoals het hoort. Zes jaar geleden waren ze ook bij ons te gast in veel grotere kring voor het doopsel van zijn heel lief zusje. Zij ontstak de kaarsen op het altaar voor aanvang van de dienst. Omdat de naam Jamie vaakst gegeven wordt aan Schotse jongens en bezetter en overwinnaar betekent, hadden de ouders het lumineuze idee om de viering te laten opluisteren door een doedelzakspeler. Jamie gaf geen kikje, had al heel wat haar en lachte zelfs. De aanwezigheid en stem van Pol, licht, water, crisma: hij genoot er zichtbaar van en was zalig wakker tot na de dienst. We laten je het leven zelf ontdekken sprak papa Russell mede namens mama Charis De Vijlder maar wij beloven jou om je er in te sturen, te beschermen en er voor je te zijn met alle aandacht en liefde. We gaan proberen om ook voor jou de juiste keuzes te maken en dit zal gebeuren met vallen en opstaan. Wat de toekomst ook zal uitwijzen, wij zullen er altijd voor je zijn. Je zus zit op de eerste rij om alles toe te juichen. Wat zien we in je ogen de fonkelingen net zoals bij je zus, die de wereld mooier maken. Proficiat ook aan meters Kim Van Vliet en Nina Colaes. Hartelijk dank aan doopcatechist José.

SINT-ROCHUS

LANGZAAM MAAR ZEKER NAAR NORMAAL ...

Hopelijk mogen we vanaf 7 mei
met vijftig mensen samenkomen voor de vieringen.
Hou het mee in het oog
en samen kijken we er naar uit !!!

VEEL DANK VOOR UW VOLGEHOUDEN INSPANNING ...

We zijn er samen goed in gelukt
om telkens met een vijftiental mensen samen te komen om te vieren.
Bij de begrafenissen was het de laatste keer met een kleine vijftig personen.
Dat is natuurlijk anders en daarom kijken we ook samen uit
naar het nieuws voor 7 mei !